

* ΕΡΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ *

ΕΝΑΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Στόν φίλον μου Ι. Α.

[Κατὰ τὰς ποιητὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας διεσχόμην καὶ μὲ τὴν πραγματικὴν ἔλλειψιν ποιητῶν, ἢ ὁποία ἐπάροξε εἰς τὸν ἐλλογημένον αὐτῶν τόπον, ἔβην ὅλα τὰ ἔξοικεν καὶ ὅλα μὰς λείπον, δὲν ἐνόμισα ἄσκοπον νὰ παραθέσω ἐδῶ μίαν συνομιλίαν ποῦ εἶχα πρὸ τῆς μ' ἕνα ἀνεγνωρισμένον πλέον ποιητῆν, καὶ ἢ ὁποία ἠμπορεῖ ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως καὶ ὡς... σνταγῆ διὰ τὴν ταξίαν βλάστησιν νέων ποιητικῶν φριτταῶν εἰς τὰ ἄγρια χωράφια τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως.]

ΥΝΗΝΤΗΘΗΜΕΝ εἰς τὸν δρόμον προχθές. Τὸν ἐσταμάτησα καὶ χωρὶς περιφράσεως τὸν ἠρώτησα πῶς ἤρχιτε τὸ ποιητικὸν του σταδίου.

— Ἀπλούπτατα, μοῦ ἀπάντησε. Πρὸ δύο ἐτῶν, ὅταν ἦμουν ἀκόμη μαθητῆς τῆς Βας τάξεως τοῦ Γυμνασίου τὴν ὥρα ποῦ ὁ καθηγητῆς τῶν Ἱερῶν μᾶς ἔκανε μάθημα κι' ἐμένα μὲ εἶχε πιάσει φρικαλέα νύκτα, ἔγραψα ἕνα τετραστίχο γιὰ τὴν κόρη τῆς σιδηρώτρας ποῦ ἐκάθητο ἀπέναντι στοῦ σχολεῖο μας. Τῆς τὸ προσέφερα σὲ λίγο γραμμένο σ' ἕνα φύλλον τετραδίου, ἐλλείπει ἄλλον προχείρου χαρτιοῦ. Τὸ τετραστίχο ἐκεῖνο ἔκανε τὸν γυρο ἀπὸ τοὺς συμμαθητὰς μου ἕως τὸ σπῆτι τῆς σιδηρώτρας καὶ μὲ κατέστησε σὰν νὰ ποῦμε... λαοφιλή.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ἢ ἄλλη κόρη τῆς σιδηρώτρας, ἢ ἐξαδέλφη τῆς καὶ δυὸ τρεῖς συμμαθητὰί μου, μοῦ ἐγύρισαν ποιήματα Ἐνοεῖται πῶς δὲν ἀρῶγησα νὰ τὰ γράψω. Μετὰ δυὸ ἡμέρας ὅλοι εἶχαν ἐπὶ ἕνα μὲ τὴ σχετικὴ μάλιστα ἀφιέρωσι. Κι' ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ γίνω καὶ εἰς «εὐρύτερον κύκλον γνωστός», τὰ ἔστειλα σέ...

— Μιὰ ἐπερινή ἐφημερίδα, ἢ ὁποία τὰ ἐδημοσίευσε μὲ τὸν τίτλον «Τραγουδάκια». Ἔτσι δὲν εἶναι;

— Ἀκριβῶς. Ὑστερα κάποιος ἄλλος φίλος μου μοῦ εἶπε τὴν εἰλικρινῆ γνώμην του πῶς εἶμαι «εξεκρημμένη ἀξία» καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῶ ἕως ἐδῶ. Τὸ εὐρήκα πολὺ σωτῆρον καὶ ἐπροσπάθησα νὰ μὴ στερήσω πλέον τὸν κόσμον τῶν διανοητικῶν μου προϊόντων. Καθημερινῶς ἔστειλα εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν στίχους, οἱ ὅποιοι καὶ ἐδημοσιεύοντο τακτικά. Κατόπιν ὅμως ἤρχισα νὰ ἐξαντλοῦμαι καὶ νὰ μὴ... παράγω κατὴ ἡμέρα ἀπὸ ἕνα τραγουδάκι. Τὶ νὰ γίνῃ; Ἐξ ἄλλου εἶχα καὶ τὰ μαθήματά μου κι' ἐκινδύνευα ν' ἀπορριφθῶ. Νὰ διακόψω εἰς τὴν μέσην τὸ φιλολογικὸ μου στάδιον ποῦ εἶχα ἀρχίσῃ τὸσον ἐνδόξως; Ἄσχημο. Νὰ μείνω πάλι στὴν ἴδια τάξιν; Ἄσχημότερο ἀκόμη. Τί νὰ κάμω;

Κατέφυγα σὲ κάποιον φίλο μου, ὃ ὁποῖος ἦτο κι' αὐτὸς ποιητῆς σὰν κι' ἐμένα καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μὲ συμβουλευθῇ εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν περίστασιν. Ἄ! φίλε μου! δὲν φαντάζεσαι πῶς εὐχαριστήθηκα μὲ ὅσα μοῦ εἶπε!

Μὲ βλέπεις σήμερον; εἶμαι ὃ φιλολογικώτερος τῶν συμμαθητῶν μου καὶ ὃ... παραγωγικώτερος. Κάθε ἡμέρα ἢ ἐπερινή ἐφημερίς ἐδημοσίευε μὲν τραγουδάκια δικὰ μου, καὶ ἐν τούτοις ὅλο καὶ νέα ἔκαινα.

— Πῶς αὐτό; Μήπως ἔπαυες καὶ σὺ ἀπὸ φιλολογικῆ ὑπερπαραγωγῆς;

— Σχεδόν. Ἐπήγαινα στὴ Βιβλιοθήκην καὶ ἀνοίγα ὅσους παλαιούς τόμους περιοδικῶν καὶ ποιημάτων εὗρισκα ἐμπρὸς μου. Μετὰ ἕνα τέταρτο εἶχα ἀποφασίσῃ. Ὅσα μοῦ ἤρσαν περισσότερο τὰ ἀντέγραφα, τὰ ὑπέγραφα φυσικὰ μὲ τ' ὄνομά μου καὶ τὰ ἔστειλα ἀμέσως στὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος. Τὶ καλλίτερο καὶ ἀπλούτερο ἦθελες; Τὴν ἐπομένην ἐδημοσιεύοντο καὶ τὸ ἴδιο βράδυ ἐμάθαινα ὅτι ἔκαιναν καὶ ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Νὰ πῶς ἔγινε ὃ ποιητῆς ποῦ βλέπεις σήμερον.

— Καὶ δὲν μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, τί φρονεῖς περὶ τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως; Ἦθελα νὰ ἤκουα τὴν γνώμην σου.

— Νὰ σοῦ πῶ. Μοῦ φαίνεται πῶς τότε μόνον θὰ προοδεύσῃ, ὅταν ὅλοι κάμουν ὃ, τι ἐγώ. Ἄλλως τε...

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ. Τὸν ἐκτυποῦσε φιλικὰ στὸν ὄμο ὃ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν ἡμερησίαν ποιητικὴν παραγωγὴν του.

Μὲ ἄφησε καὶ ἔφυγε.

ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

— Μὴ φωνάζεις τόσο δυνατὰ. Στυδεράζουν μέσα αἱ τρεῖς Μεγάλοι Διτάμεις.

— Ἀηλιδὴ;

— Ἡ γυναῖκά μου, ἢ πεθερά μου καὶ ἢ μαγεῖρισσα!

Νεωτερισμοί.

— Ἡ γυναῖκά μου ἔγραψε σήμερον τέσσαρα ὥραϊα, καθὼς λέγει, ποιήματα, ὃ γνῶς μου σντέθεσεν ἕνα βάλς, ἢ κόρη μου ἐξωγράφισε μίαν δύσαν καὶ ἐγώ... ἐμαγεῖρισσα.

— Λοιπὸν ἐπέτευχε, ἔμαθα, ἢ χηρσινὴ πρώτη τοῦ νέου σου ἔργου.

— Ἐπέτευχε, λέει; Θρ' ἀμβος, φίλε μου, θρ' ἀμβος. Φαντάσου ὅτι σήμερον πρωτὶ πρωτὶ, ἦλθω στὸ σπίτι μου 12 σντιάται καὶ 25 δανειστά μου...

Δύο θεατὰ εἰς τὸ θέατρον ὀμιλοῦν περὶ δύο ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἔχουν τραστία μῆτην.

— Πῶς μοιάζουν, λέγει ὃ ἕνας. Σὰν νὰ εἶνε ἀδελφοί

— Ἀλήθεια. Ἴσως εἶνε ἀδελφοί ὃ μ ο μ ὕ τ ι ο ἰ!

— Ἀκοῦς ἐκεῖ. Τὸ περιοδικὸν Π. ποῦ ἔστειλα τὰ ποιήματά μου μοῦ τὰ ἐπέστρεψε ὀπίσω.

— Καὶ δὲν χαίρεσαι, ποῦ εὐρέθη τέλος πάντων κάποιος νὰ τὰ διαβάσῃ;

— Μπαμπά, τί εἶνε μονόλογος;

— Μονόλογος, παιδί μου, εἶνε ἢ σνζήτησις ποῦ κάμνει ἢ μαμὰ σου μαζί μου.